

[Krag.]

grundelse derfor af Ministeren. Hvis jeg maatte skønne, at Ministerens Redegørelse er tilfredsstillende, har jeg ikke noget Ønske om Udvalgsbehandling. I modsat Fald bør Sagen sikkert nærmere drøftes i et Udvalg, ogsaa for at faa klaret det for mig dunkle Punkt, at Stigningsprocent af Værdien og Stigningspoint efter Lovforslagets Tekst, under B, synes at være gjort til synonyme Begreber, hvad de jo slet ikke er.

Jeg vil da gerne paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og til Vedtagelse, eventuelt altsaa efter en kort Overvejelse i et Udvalg. I Anledning af det af Ministeren bebudede Forslag om, forstaaer jeg, i Almindelighed at inddrage Salgsavance paa Anlægspapirer under Indkomstbeskatningen vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om han agter at inddrage ogsaa Salgsavance paa Obligationer under en saadan Lovgivning. Ministerens Omtale af denne Plan tyder paa, at der ogsaa i denne Forbindelse kun vil være Tale om Aktier, men helt klart er det ikke, og jeg beder om, at der maa blive skabt Klarhed paa dette Punkt allerede nu.

Dernæst vil jeg ikke undlade at anmode Ministeren om paa det allernærmeste at gennemprøve i Enkeltheder Virkningerne af en saadan eventuel Lovgivning, for at han ikke skal komme til at beskatte som Indkomst et reelt Formuetab, hvad meget vel kan ske, idet denne Beskatning jo formentlig ikke det fjerneste skal rette sig efter den Pris, hvortil den vedkommende i sin Tid har købt de paagældende Værdipapirer, ligesom der ogsaa ved en saadan Lovgivning, hvis man ikke tager omfattende Hensyn til saadanne Muligheder, kan blive lagt en Bremse paa Obligationsskøb ved Hemning af Overgangen fra Anlæg i Aktier til Anlæg i Obligationer; dette vil kunne have Kursfald paa Obligationerne til Følge, dermed Forhøjelse af den effektive Rente, Hemning af Byggeriet og øget Arbejdsløshed. Jeg tvivler ikke om, at den højtærede Minister vil tage denne Henstilling under velvillig Overvejelse til sin Tid under Udarbejdelsen af det paagældende Lovforslag.

Korsgaard: Ogsaa ud fra mit Synspunkt maa dette Lovforslag betragtes som et rent og skært Skatteforslag. At ville blande Moral ind i det — ja, det lyder maaske godt, men det er inderlig meningsløst. Staten lever nu engang i meget høj Grad af Spil og Drik og andre Ting, det ved vi alle. Derigennem faar Staten i meget høj Grad sine Indtægter. Og saa bagefter

at ville spille Moralist — aa, nej! Jeg kan ikke forstaa, at nogen kan have synderlig Lyst dertil. Om Tobak i og for sig er en mindre Last end at drikke, ved jeg ikke. Tobakken giver som bekendt 60 Mill. Kr. i Statskassen, Spiritus giver vel noget lignende, og der er forskellige andre Ting, som giver Penge. Staten sidder i den ene Ende som den sikre Vinder, og det er der i og for sig ikke noget at sige til. Bankøren i Monte Carlo skal ogsaa være nogenlunde sikker paa at vinde, men han er altsaa ikke Stat, og derfor harmes man derover. Tager vi Klasselotteriet, er det ogsaa Spil i mindre Forstand, hvor den eneste sikre Vinder er Staten. I Børsspekulationer bliver Staten ganske givet ogsaa den sikre Vinder og var det i meget høj Grad i den sidste store Krig. Man forargedes over det vilde Spil, der fandt Sted, men man puttede ganske roligt en ikke ringe Procentdel af Fortjenester, som meget hurtigt viste sig ikke at være Fortjenester, i Lommen. Naar man gør sligt, synes jeg man skal holde op med at spille Moralist og, som den tidligere Finansminister sagde, se Sagen lige i Øjnene: Naar Folk nu engang er saa taabelige at spekulere, tager vi en Part af det inden for de Grænser, vi nu afstikker. Det er altsaa det, man gør her.

Om denne Part er passende, skal jeg saamænd ikke blande mig: synderligt i. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem Hr. Krag i, at naar en Mand tror, at et Papir vil stige, lad os sige fra 100 til 125, og han føler sig absolut overbevist om det, afskrækker det ham saamænd ikke, om han saa skal aflevere 1½ pCt., den første Halvdel ved at købe og den sidste Halvdel ved at sælge. Hvordan man saa i øvrigt vil begrænse Børsspekulationen, og om det, naar det kommer til Stykket, har forfærdelig stor Interesse, ved jeg ikke. Man kan naturligvis nok ved Lovens Regler lave et eller andet, men mon ikke det gaar saadan med disse Regler, at man lemper dem? Og det ene med det andet, jeg tror, man skal holde sig væk fra al denne Moraliseren; lad det blive dyrere at spekulere, ligesom Spiritus er blevet dyrere, og lad saa Staten holde sig til det, der kan være naturligt i Situationen, hvor der sikkert skal bruges mange Penge. Lad den saa holde sig til de Veje, som man finder er mest forenelige med Rimelighed.

Altsaa, mod Skattelovsforslaget, saaledes som jeg vil betegne det, har jeg intet at indvende; det kan jeg udtale ikke alene paa egne, men ogsaa paa mit Partis Vegne. Hvad den kommende Lov vil give økono-